

stillet nogen videregaaende Fordring end de 12 Fod, idet man antog, at for de Dampskibe, der vilde blive benyttede til Transport over Storebælt, vilde en saadan Dybde være tilstrækkelig; men jeg har aldeles ikke Tvivl om, at man med Vished kan komme overeens med Nyborg Commune om at uddybe indtil 14 Fod: f. Ex., hvad der vistnok under alle Forhold vil være fuldkommen tilstrækkeligt, og ligeledes, at Communen udtryffeligt forpligter sig til at vedligeholde denne Dybde. — Den ærede Ordfører fremhævede, at Udvalgets Fleertal har foreslaaet det høie Thing at bevilge 11,200 Rbd. mere til Anlægget af Fredericia Havn, end der er begjæret af Regjeringen, idet Udvalget anseer det for rigtigere at bygge Havnen heelt af Beton og Granit istedetfor af Træ, nærmest paa Grund af Søormene. Det har allerede tidligere i Ministeriet været under Forhandling, om man ikke burde bygge af Beton, og der foreløbige Undersøgelse, der er bleven anstillet, har ført til, at man troer at kunne paaregne at kunne faae Havnebygningen udført i Beton og Granit for en Sum, der ikke betydeligt vil overskride den forlangte Sum. Naar Regjeringen nu ved Thingets Bevilling faaer en større Sum til sin Raadighed, en Sum, som omtrent svarer til den, man foreløbig har calculeret, saa er jeg med Udvalgets Fleertal enig i, at det vil være rigtigt at bygge af Beton og Granit. Jeg er kommen til det samme Resultat, som Udvalgets ærede Ordfører udtalte, at man ikke er ganske sikker paa, om det vil lade sig gjøre paa Grund af Dybdeforholdene at bygge ved Strib af Beton uden høist uforholdsmæssige Afgifter, imidlertid vil dette, hvis der bliver bevilget Penge til Havneanlæg ved Strib, blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveelse. Det er min personlige Overbeviisning, at man her i Landet har Uret i at vedblive at bygge af Træ paa alle de Steder, hvor Søormene have saa stor Virkning, selv om Anvendelse af Beton og Granit skal medføre øieblikkelig større Afgifter. — Den ærede Ordfører udtalte tillige for, at der manglede nærmere Oplysning om, hvorvidt en Dampfærge vil kunne faaes for de calculerede 90,000 Rbd. Der har foreligget — jeg kan ikke sige Tilbud, men — en

Forespørgsel hos Ministeriet om Anskaffelse af en Dampfærge og med Opgivelse af en calculeret Pris, hvoraf den ene Calculé gik op til et ikke ubetydeligt større Beløb end det her nævnte, medens den anden Calculé, hvor man havde Grund til at antage, at man vilde faae et godt og tjenligt Skib, ikke gik videre end til 90,000 Rbd. og i den senere Tid er der fra et bekjendt og agtet Firma meddeelt, at det troede at see sig istand til bygge en Dampfærge af den foreløbige Construction, som var opgivet af Ministeriet, for et Beløb af under 90,000 Rbd. — Jeg kommer nu til den Hovedbetragtning, som har gjort sig gjældende for Udvalget, den, som angaaer Ophævelsen af Dampskibsfarten mellem Korsør—Kiel. Man fraraader jo temmelig stærkt at ophæve denne Forbindelse; man troer ikke, at Ophævelsen af denne Dampskibsforbindelse vil medføre nogen væsentlig forøget Indtægt for Sernbanerne, og man udtaler, at dersom Regjeringen hæver denne Forbindelse, vil det vistnok ikke mangle, at et privat Selskab eller endog en anden Regjering vil sætte en saadan Fart i Gang igjen. Det er blevet udtalt af to foregaaende ærede Talere, og jeg kan i saa Henseende slutte mig til dem, at der neppe er nogen stor Fare for, end ikke Sandsynlighed for, at en fremmed Regjering vil optage denne Fart, som medfører betydelig Underbalance, og jeg troer heller ikke, at noget privat Selskab vil optage Farten, naar Regjeringen nedlægger den — i det Mindste ikke i den Abstrækning, hvort den nu drives for Statens Regning. Det er indrømmet af Udvalget, at denne Fart medfører et aarligt Tab; om Størrelsen af Tabet er der forskjellige Anskuelser tilstede i Udvalget, Fleertallet sætter dette Tab noget mindre — troer jeg — end Mindretallet, hvilket hidrører fra en Beregning af Renten af Værdiforringelsen for de Skibe, som anvendes til Farten; men af Alle er det indrømmet, at Farten medfører et aarligt Tab. Men hvad skal foranledige den private Foretagelsesaaend til at kaste sig over denne Forbindelse? Antager man, at Statsdriften er saa uforholdsmæssig kostbar, og at det hele nu stedfindende aarlige Tab kan indvindes derved, at Farten gaaer over i private Hænder, saa synes jeg,